

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 5Co/317/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5315205375
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 04. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Jamrich
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2018:5315205375.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Miroslava Jamricha a členov senátu JUDr. Dagmar Cabadajovej a JUDr. Gabriely Veselovej, v právnej veci žalobcu: Prima banka Slovensko, a. s., Hodžova 11, 010 11 Žilina, IČO: 31 575 951, proti žalovanému: R. S., nar. XX. 2. XXXX, bytom S. č. XXX, XXX XX S., o zaplatenie 36,40 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Čadca zo dňa 16.3.2017 č.k. 9C/161/2015-21, takto

rozhodol:

Krajský súd rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e .**

Žalovanému **n e p r i z n á v a** nárok na náhradu trov tohto odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Čadca ako súd prvej inštancie zamietol žalobu žalobcu, ktorý sa domáhal voči žalovanému zaplatenia istiny 36,40 eur s príslušenstvom a zároveň rozhodol, že žalovaný má voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

V písomnom vyhotovení rozsudku súd prvej inštancie uviedol skutkové zistenia, vykonané dôkazy, citoval z ustanovení zákonov, z ktorých vychádzal pri právnom posúdení veci a napokon svoje rozhodnutie odôvodnil nasledovne:

Vykonaným dokazovaním mal súd preukázané, že medzi žalobcom a žalovaným bola dňa 27. 3. 2012 uzatvorená zmluva o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov číslo 779040 a zmluva o zriadení účtu. Žalobca pri uzatváraní predmetných zmlúv vystupoval v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti. Poskytovanie bankových služieb žalobcom je skutočnosť všeobecne známa a zároveň vyplýva i z údajov z obchodného registra žalobcu. Spĺňa tak predpoklady dodávateľa v zmysle vyššie citovaného § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka. Žalovaný je v zmluve identifikovaný svojím menom, priezviskom, rodným číslom a číslom občianskeho preukazu, t. j. identifikačnými údajmi fyzickej osoby nepodnikateľa. Spĺňa tak predpoklady spotrebiteľa v zmysle vyššie citovaného § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka. Súd preto právny vzťah medzi žalobcom a žalovaným vyhodnotil ako spotrebiteľský vzťah podliehajúci právnej úprave spotrebiteľského práva, a preto nároky v konaní uplatnené žalobcom podrobil preskúmaniu. Vykonaným dokazovaním, a to výpismi z účtu žalovaného za obdobie od 29. 9. 2012 až 3. 4. 2013, mal súd preukázané, že ku dňu 3. 4. 2013 bol na účte žalovaného debetný zostatok vo výške 36,40 eur, ktorý pozostáva z poplatku za vedenie účtu vo výške 19,70 eur (5 x 3,90 eur poplatok za vedenie účtu + 0,20 eur zostatkom na účte nepokrytá časť poplatku za vedenie účtu za obdobie od 29. 9. 2012 do 31. 10. 2012), poplatku za upomienku vo výške 15,- eur a úroku vo výške 1,70 eur. Uvedený debetný zostatok na účte žalovaného tak nepredstavuje finančné prostriedky, s ktorými sa žalovaný dostal do omeškania, ale ide o debetný zostatok vzniknutý tým, že žalobca žalovanému za každý mesiac v uvedenom období účtoval poplatok za vedenie účtu, účtoval sankčné úroky a jedenkrát účtoval poplatok za upomienku. Čiastkovým nárokom v konaní uplatneným žalobcom, ako už bolo uvedené, je nárok žalobcu na zaplatenie sumy vo výške 19,70 eur z titulu poplatku za vedenie účtu. Podľa názoru súdu žalobca, ktorého v konaní zaťažovalo dôkazné bremeno, preukázať ním uplatnený nárok, uvedený nárok v konaní nepreukázal. Žalobca v konaní nepreukázal,

že poplatok za vedenie účtu bol so žalovaným individuálne dojednaný. V tomto smere súd poukazuje, že zmluva číslo 779040 takéto dojednanie medzi žalobcom a žalovaným, na základe ktorého by bol žalobca oprávnený žalovanému účtovať poplatok za vedenie účtu neobsahuje a iný právne relevantný dôkaz, z ktorého by bolo možné vyvodiť záver, že žalobca je oprávnený žalovanému účtovať poplatok za vedenie účtu v ním účtovanej výške, t. j. 3,90 eur mesačne, žalobcom v konaní predložený nebol. Preto súd tento žalobcom uplatnený nárok na zaplatenie poplatku za vedenie účtu v sume 19,70 eur vyhodnotil ako nedôvodný, a preto v tejto časti nárok žalobcu zamietol. Súd ako nedôvodný vyhodnotil i žalobcom uplatnený nárok na zaplatenie poplatku za upomienku vo výške 15,- eur. Podľa názoru súdu žalobcovi prináleží nárok iba na tie poplatky, u ktorých preukáže ich dojednanie so žalovaným a za ktoré žalovanému poskytol primerané protiplnenie. Ak primerané protiplnenie neposkytne, nárok na poplatky mu neprináleží. V tomto prípade žalobca nepreukázal, aké plnenie v hodnote 15,- eur vo výpise z účtu žalovaného identifikované ako poplatok za upomienku žalovanému poskytol. Takýto poplatok za upomienku súd zároveň považoval za neprimeraný, neúmerne navyšujúci konečné finančné zaťaženie žalovaného ako spotrebiteľa, keď v danom prípade uvedená suma poplatku za upomienku predstavuje až polovicu z celkového v konaní uplatneného nároku. Preto aj v uvedenej časti žalobcom uplatnený nárok ako nedôvodný zamietol. Zároveň, keďže súd nárok žalobcu na poplatok za vedenie účtu i poplatok za upomienku z vyššie uvedených dôvodov vyhodnotil ako nedôvodný, nevznikol na strane žalobcu ani nárok na sankčný úrok. Preto zo všetkých uvedených dôvodov súd žalobu žalobcu ako nedôvodnú v celom rozsahu zamietol. Žalovaný bol v konaní v celom rozsahu úspešný, keďže súd žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietol. Preto mu súd v súlade s vyššie citovaným § 255 ods. 1 CSP priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie, ktoré podrobne odôvodnil. Vytýkal okresnému súdu, že žalobca preukázal zmluvné dojednania o povinnosti platiť poplatky za vedenie účtu a za upomienky, čo súd prvej inštancie neakceptoval. Ďalej okrem iného uvádzal, že žalobca poukázal na skutočnosť, že účtované poplatky sú uvedené v sadzobníku poplatku a sadzobník poplatkov je zmluvným dojednaním účastníkov zmluvy. Zákon o platobných službách výslovne nestanovuje, že poplatky za poskytovanie platobných služieb musia byť individuálne dojednané. Taktiež poukazoval na to, že zmluva o úvere nemusí byť nevyhnutne vyhotovená ako jediný dokument. Náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch sú povinnou náležitosťou úverovej zmluvy, avšak nemusia byť nevyhnutne v samotnom texte úverovej zmluvy, ale časť z nich môže byť obsiahnutá aj v obchodných podmienkach alebo sadzobníku, ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť zmluvy. Odvolateľ preto navrhol, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmenil a vyhovel žalobe žalobcu v plnom rozsahu a zároveň mu priznal náhradu trov konania vrátane trov odvolacieho konania.

3. Žalovaná strana sa k podanému odvolaniu písomne nevyjadřila.

4. Krajský súd, ako súd funkčne príslušný na rozhodnutie o odvolaní podľa § 34 CSP (zák. č. 160/2015 Z.z. - ďalej len „CSP“), po zistení, že odvolanie bolo podané oprávneným subjektom, ktorým je žalobkyňa, v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), preskúmal napadnutý rozsudok okresného súdu v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 CSP a bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v súlade s ust. § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil z dôvodu jeho vecnej správnosti.

5. V zmysle ust. § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

6. V zmysle ust. § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

7. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozhodnutia, prislúchajúceho spisového materiálu, vyhodnotením toho, čo uviedli v rámci odvolacieho konania strany konania konštatuje, že súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti potrebné pre posúdenie veci, vykonal dokazovanie, ktoré vyhodnotil v súlade s ust. § 191 a nasl. CSP a dospel k skutkovým a právnym záverom, s ktorými sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožnil, a preto s poukazom na citované ust. §

387 ods. 2 CSP, keďže sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, obmedzuje sa len na skonštatovanie správnosti jeho dôvodov. Rozhodnutie súdu prvej inštancie zodpovedá zákonným požiadavkám kladeným na odôvodnenie rozhodnutia. Okresný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal priebeh konania, stanoviská procesných strán k prejednávanej veci, výsledky vykonaného dokazovania a citoval právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednávaný prípad, a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Prijaté právne závery primerane vysvetlil.

8. S rozhodnutím súdu prvej inštancie, právnym posúdením veci, ako aj zdôvodnením rozsudku sa odvolací súd plne stotožnil a v zmysle ust. § 387 ods. 2 CSP na tento poukazuje. Odvolateľ k veci samotnej neuviedol žiadne skutočnosti, s ktorými by sa súd prvej inštancie nevyporiadal a ktoré by boli spôsobilé inak vyhodnotiť skutkový stav následne prijaté právne závery. Keďže súd prvej inštancie sa vyporiadal so všetkými skutočnosťami, ktoré boli uvedené v podanom odvolaní a na ktoré poukazoval odvolateľ aj v priebehu prvostupňového konania, odvolanie nepovažoval odvolací súd za dôvodné.

9. Pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov tohto odvolacieho konania odvolací súd aplikoval ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP, v zmysle ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Odvolateľ v odvolacom konaní úspešný nebol, žalovanej strane však žiadne trovy odvolacieho konania nevznikli, preto odvolací súd rozhodol tak, ako vyplýva z výrokovej časti jeho rozsudku.

10. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Poučenie o dovolaní: Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 Civilného sporového poriadku, v ďalšom texte už len „CSP“)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 Civilného mimosporového poriadku, v ďalšom texte už len „CMP“).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 Ods. 1 C. s. p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)